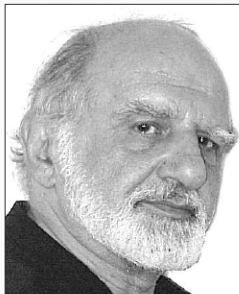

Μαξίμου εντάυθα

Καλημέρα κ. Πρόεδρε

Εδώ σε θέλω... να περπατάς στα κάρβουνα

Από το 1980, όταν ενταχθήκαμε στην τότε ΕΟΚ, παρακολουθώ την ίδια ιστορία. Πώς, κάθε χρόνο, χάνουμε τεράστια ποσά από κοινοτικά προγράμματα, επειδή... δεν είμαστε έτοιμοι να τα απορροφήσουμε. Επειδή δηλαδή όλοι οι μηχανισμοί μας, ξεκινώντας από τα υπουργικά γραφεία, κατεβαίνοντας σε αιρετούς περιφερειάρχες και δημάρχους, κυρίως δε στο επίπεδο του τεράστιου κρατικού μηχανισμού, κινούνται, μονίμως, με αραμπιά. Μη μπορώντας να ετοιμάσουν, εγκαίρως, έναν ολοκληρωμένο φάκελο, κατά τις

απαιτήσεις κάθε προγράμματος.

Επίκαιρη αφορμή η ερώτηση του βουλευτή Ηλείας του ΚΙΝΑΛ, του κ. Κατρίνη, προς τον υπουργό Ανάπτυξης και Επενδύσεων Άδωνη Γεωργιάδη, για το χαμηλό ποσοστό απορροφητικότητας των ευρωπαϊκών κονδυλίων, μέσω του προγράμματος ΕΣΠΑ. Μια ερώτηση με στοιχεία τα οποία κάθε άλλο παρά είναι αισιόδοξα και ενθαρρυντικά. Οπότε, παραφράζοντας μια λαϊκή παροιμία, μπορούμε να πούμε προς τον κ. Γεωργιάδη: Εδώ σε θέλω Άδωνη, να περπατάς στα κάρβουνα.

Συμφώνως προς τα στοιχεία του κ. Κατρίνη «η πραγματική απορρόφηση των ενταγμένων προγραμμάτων κινείται μεταξύ 25-27% ενώ ιδιαίτερα απογοητευτική είναι η εικόνα του προγράμματος «Ανταγωνιστικότητα-Επιχειρηματικότητα-Καινοτομία», που θεσπίστηκε για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας αφού παρουσιάζει απορρόφηση πόρων σε ποσοστό μόλις 17,85%».

Κατανοητό βεβαίως το ότι για τα επίπεδα αυτά δεν ευθύνεται, ακόμη, ο σημερινός υπουργός και η ολιγόμηνη κυβέρνησή του. Περιλαμβάνονται στα... επιτεύγματα των προηγούμενων. Είναι όμως αυτή η υπόθεση ένα από τα μεγαλύτερα στοιχεία αυτής της κυβέρνησης. Αν δηλαδή θα μπορούσε να κάνει τον κρατικό μηχανισμό να λειτουργήσει αποτελεσματικώς, ώστε, πλέον, να μην χάνουμε ούτε ένα ευρώ από τα κοινοτικά προγράμματα που μας αφορούν.

Το ζητούμενο δεν είναι να ακούσουμε, για μια ακόμη φορά τα συνήθη λόγια παρηγοριάς. Αυτά με τα οποία απολογούνται ως τώρα όλες οι κυβερνήσεις. Που... καμάρωναν αν κατάφερναν... να χάσουν λιγότερα από τους προηγούμενους. Ενημερώνοντας μας, με ύφος πανηγυρικό, ότι κατάφεραν π.χ. να ανεβάσουν την απορρόφηση από το 25 στο 35 τοις εκατό. Κάνοντας γαργάρα το ότι έχαναν το 65%.

Κανένα παιδί του Γυμνασίου δεν υπερφανεύεται όταν το ένα τρίμηνο πάρει οκτώ στα μαθηματικά επειδή το προηγούμενο είχε πάρει τέσσερα. Βάζει κάτω το κεφάλι του, στρώνει τον πισινό του και προσπαθεί, αν μη τι άλλο, να περάσει τη βάση. Αυτό το προνόμιο, να υπερφανεύονται, περί του ποιος αποτυγχάνει λιγότερο, το έχουν μόνον οι πολιτικοί. Και το πληρώνουμε οι πολίτες.

Γ. Π. ΜΑΣΣΑΒΕΤΑΣ
giorgis@massavetas.

του Δημήτρη Χατζόπουλου
- ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΚΑΙ ΤΗ ΓΗΘΗΜ ΣΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΟΛΟΤΟΦ.
- ΟΙ ΜΟΛΟΤΟΦ, ΚΥΡΙΑ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ ΜΟΥ, ΕΙΝΑΙ ΣΑΣ ΤΙΣ ΜΑΛΑΚΙΕΣ,
ΑΜΑ ΤΙΣ ΣΚΕΦΤΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΚΡΙΜΑ ΝΑ ΜΗΝ ΤΙΣ ΠΕΤΑΞΕΙΣ.

του Πάνου Ζάχαρη
ΝΑΙ, ΚΥΡΙΑ ΠΑΙΔΑΤ... Η ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΜΟΥ ΣΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΠΟΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΜΠΟΡΕΙ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΦΟΡΕΣ ΝΑ ΜΟΙΑΖΕΙ ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ...
ΠΟΛΥ ΤΕΧΝΕ ΠΑΝΤΟΥ & ΝΕΙΟ
... ΑΜΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΚΑΛΟ!

Είναι ανάγκη να επεκτείνω το θέμα της διπλανής στήλης. Διότι συνιστά μια από τις δαπανηρότερες κακοδομίες της ελληνικής πολιτικής και της δημόσιας διοίκησης.

Η ζημία την οποία υφίσταται η χώρα, από τις καθυστερήσεις στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων μας έναντι των κοινοτικών προγραμμάτων, αλλά και των οδηγιών, και την οποία βεβαίως πληρώνουμε οι πολίτες, είναι διπλή.

Η πίσω πλευρά

Στα γεγονότα και τα πρόσωπα

οποία και νέες θέσεις εργασίας θα προέκυπταν και μεγαλύτερα έσοδα, τόσο για την κοινωνία όσο και για τα κρατικά ταμεία.

Για όλα αυτά υπάρχουν υπεύθυνοι. Από τους πολιτικούς, έως τους «υπηρεσιακούς παράγοντες», που δεν κάνουν τη δουλειά τους εγκαίρως.

είναι ένα σύνολο προσώπων.

Κάποτε επιχείρησε ο μακαρίτης Μιλτιάδης Έβερτ να εισάγει την αρχή της προσωπικής ευθύνης των δημο-

δουλειά του, δεν διεκπεραιώνει εγκαίρως μια υπόθεση που έχει αναλάβει, καταχωριάζει φακέλους και εφαρμόζει το αξίωμα «μην αφήνεις ποτέ για αύριο, κάτι που μπορείς να αναβάλεις για... αργότερα».

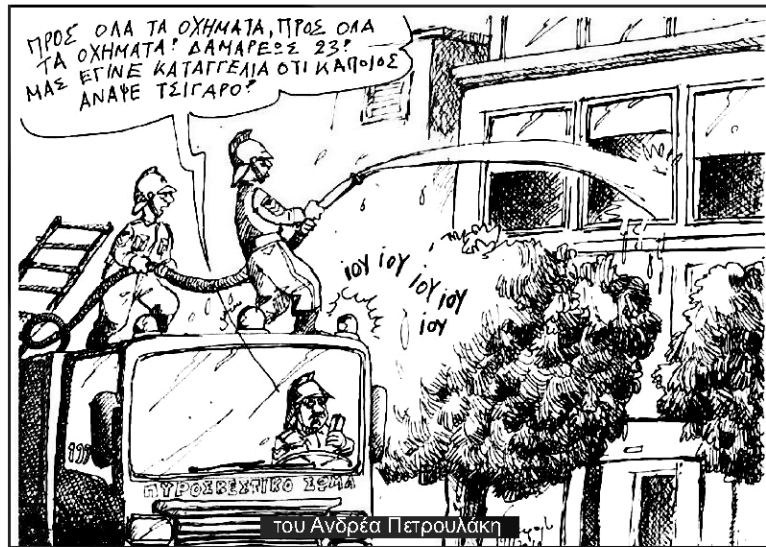
Ούτε τώρα, με την νέα συνταγματική αναθεώρηση, προβλέπεται κάποια αλλαγή σε αυτό το καθεστώς... κεκτημένης ανευθυνότητας.

Αν δεν υπάρξει όμως ένας τρόπος εντοπισμού προσωπικών ευθυνών για όσα

Από την άλλη καταδικάζο-

του Γιάννη Δερμετζόγλου
1142;
ΘΕΛΩ ΝΑ ΚΑΤΑΓΕΙΛΩ ΟΤΙ Ο ΜΙΣΘΟΣ ΜΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΠΝΟΣ!

του Ανδρέα Πετρούλακη
ΠΡΟΣ ΟΛΑ ΤΑ ΟΧΗΜΑΤΑ, ΠΡΟΣ ΟΛΑ ΤΑ ΟΧΗΜΑΤΑ! ΔΑΜΑΡΕΣΣΕ 23! ΜΑΣ ΕΓΙΝΕ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΟΤΙ ΚΑΠΝΟΣ ΑΝΑΡΕ ΤΣΙΓΑΡΟ!

Από την μια πλευρά χάνουμε μονίμως τεράστια ποσά, πολλών δισεκατομμυρίων, λες και μας περισσεύουν, όταν δεν καταφέρνουμε να απορροφήσουμε, στο 100% τα κονδύλια που προβλέπονται από διάφορα αναπτυξιακά προγράμματα της κοινότητας.

Και η ζημία δεν είναι μόνο για τα μετρητά που χάνονται. Αλλά και από το ότι δεν υλοποιούνται έργα, στον χρόνο και την έκταση που θα έπρεπε, από τα

μαστε κάθε τόσο να πληρώνουμε υπέρτοκα ποσά, ετησίως, σε πρόστιμα που μας επιβάλλει η Εκτελεστική Επιτροπή της Ένωσης, επειδή δεν συμμορφωνόμαστε εγκαίρως, είτε στην νομοθετική μας προσαρμογή, είτε στην πραγματική εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας, επί διαφόρων θεμάτων.

Με χαρακτηριστικότερο παράδειγμα την περίπτωση των παράνομων χωματερών.

Επιμένω μονότονα ότι ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα του τόπου είναι η συστηματική αποφυγή προσωποποίησης των ευθυνών, κυρίως για τις παραλήψεις, στον ευρύτερο μηχανισμό της δημόσιας διοίκησης.

Για την οποία μάλιστα επιστρατεύονται συχνά και ιδεολογήματα, όπως η συμφοροντολογική θεωρία ότι «το πρόβλημα δεν είναι τα πρόσωπα αλλά το σύστημα».

Λες και το σύστημα δεν

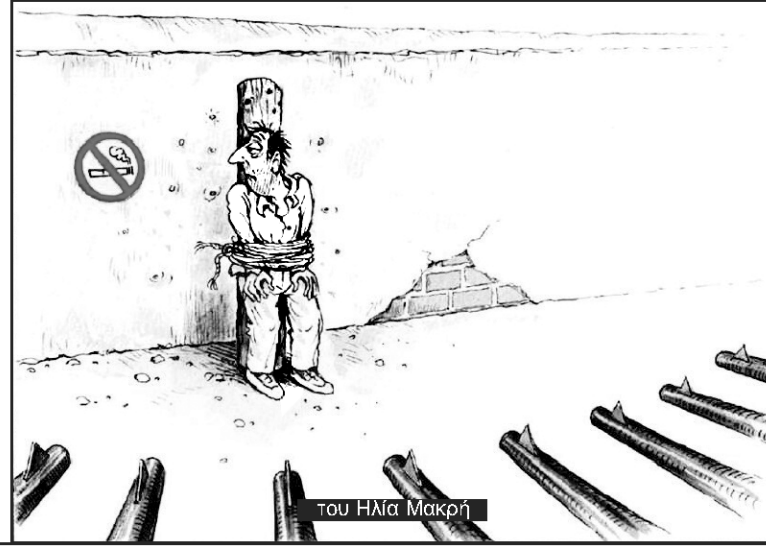
σίον υπαλλήλων, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ένας πολίτης υφίσταται ζημία από υπαιτιότητα συγκεκριμένου υπαλλήλου που δεν έκανε εγκαίρως την δουλειά που έπρεπε να κάνει. Αργότερα, το 2006, επανέφερε αυτό το θέμα, ως πρωθυπουργός, ο Κώστας Καραμανλής.

Αλλά, τελικώς, επικράτησε ο μέγας ρινόκερος της προσωπικής ανευθυνότητας κάθε προσώπου, διορισμένου στον δημόσιο τομέα, που δεν κάνει σωστά τη

χάνουμε από το «άστο για αργότερα» κάποιοι άνθρωποι, ακόμη και με καταλογισμό σε βάρος της προσωπικής τους περιουσίας, μην περιμένουμε να δούμε θαύματα.

Αν μη τι άλλο, ας καθιερωθεί ως βασικό στοιχείο της αξιολόγησης κάθε υπαλλήλου το αν μπορεί και θέλει, να κάνει την δουλειά του εγκαίρως.

Ο οπισθογράφος

του Ηλία Μακρή

του Κώστα Μητρόπουλου
ΝΑΙ ΝΑΙ ΝΑΙ! ΚΡΑΤΑΕΙ ΣΦΙΚΤΑ ΤΗ ΡΑΚΕΤΑ, ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΔΕΞΙ ΚΑΙ ΧΤΥΠΑ ΣΤΑΘΕΡΑ! ΝΑ'ΣΑΙ ΚΑΛΑ ΠΟΥ ΤΟΥ ΕΔΕΙΞΕΣ ΒΡΕ ΤΣΙΤΣΙΠΑ!

- της Έφης Ξένου
- του Ηλία Μακρή
- του Δημήτρη Χατζόπουλου
- του Στάθη
- του Αρκά
- του Ανδρέα Πετρούλακη
- του Μαραγκού
- του Χρήστου Παπανίκου
- του Γεωργιάδη
- του ΚΥΡ
- του Κώστα Μητρόπουλου
- του Τάκη Ζάχαρη
- του Γιάννη Δερμετζόγλου
- του Κώστα Γρηγορίου
- του Κώστα Σκλαβενίτη

Η εικονογράφηση της σελίδας είναι από το εκπληκτικό πεννάκι του ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΠΑΝΙΚΟΥ